

Metody terapii uzależnień - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metody terapii uzależnień
Kod przedmiotu	05.6-WP-OLIGO-MTU
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną - Oligofrenopedagogika
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019
Jednostka obsługująca przedmiot	Wydział Nauk Społecznych

Informacje o przedmiocie	
Liczba punktów ECTS do zdobycia	1
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Dorota Rybczyńska-Abdel Kawy

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	-	-	5 (w tym jako e-learning)	0,33 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagadnieniami z zakresu teorii uzależnień i koncepcji terapii uzależnień; wprowadzenie w sposoby klasyfikowania uzależnień oraz w ich diagnozowanie; zapoznanie z aktualnymi nurtami w praktyce terapii uzależnień, metodami i technikami w pracy terapeutycznej.

Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu: psychologii ogólnej, klinicznej i rozwojowej, biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania, socjologii

Zakres tematyczny

- Zagadnienia wprowadzające w problematykę terapii uzależnień: podmiot (osoba uzależniona, współuzależniona) i przedmiot zainteresowań (uzależnienie), paradygmaty teorii uzależnień i terapii uzależnień.
- Diagnozowanie uzależnień: diagnoza nozologiczna i problemowa, podwójna diagnoza.
- System pomocy osobom uzależnionym i współuzależnionym: od terapii ambulatoryjnej do stacjonarnej z uwzględnieniem aktualnych rozwiązań legislacyjnych.
- Różnicowanie form pomocy w zależności od wybranych czynników: demograficznych (np.: wiek), społecznych (np.: więzi rodzinne), role społeczne i zawodowe), rodzaju uzależnienia.
- Wybrane strategie i metody pracy terapeutycznej: krótkie interwencje, społeczność terapeutyczna, porada; etyczne aspekty pomagania.

Metody kształcenia

Dyskusja, metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), burza mózgów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz posiada elementarne umiejętności diagnostyczne pozwalające na rozpoznawanie fazy uzależnienia oraz potrafi poszukać odpowiedniej formy pomocy dla osoby uzależnionej/współuzależnionej, w tym osoby z niepełnosprawnością intelektualną	SP_U05	obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Słuchacz jest wrażliwy na problemy i potrzeby osoby uzależnionej/współuzależnionej, ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań wobec tych osób, a zwłaszcza wobec osób z niepełnosprawnością intelektualną, przez wyspecjalizowane instytucje, a w związku z tym jest otwarty na współpracę z ich przedstawicielami.	SP_K03	aktywność w trakcie zajęć	Ćwiczenia
Słuchacz potrafi nazwać i rozpoznać istotę uzależnienia - jego objawy, potrafi nazwać i rozpoznawać czynniki je różnicujące.	SP_W02	aktywność w trakcie zajęć	Ćwiczenia
Słuchacz identyfikuje strukturę i funkcje instytucji w ramach systemu terapii uzależnień, potrafi wskazać aktualne podstawy prawne, uzasadniające możliwości i ograniczenia funkcjonowania wybranych instytucji terapii.	SP_W07	aktywność w trakcie zajęć	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz analizuje i interpretuje zachowania osoby uzależnionej, a także jej stosunek do własnego uzależnienia (np. psychologicznych mechanizmów uzależnień, oporu).	• SP_U02	• aktywność w trakcie zajęć	• Ćwiczenia
Słuchacz określa procedury i dobre praktyki stosowane w wybranym obszarze terapii uzależnień, w tym terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną	• SP_W10	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ocena końcowa: ocena inscenizowanych sytuacji problemowych.

Literatura podstawowa

1. Cierpiałkowska L. (2000) Alkoholizm – przyczyny – leczenie – profilaktyka, Poznań, Wydawnictwo Naukowe UAM
2. Jabłoński P., Jędrzejko M. (2011) Narkotyki i para narkotyki (perspektywa polska), Warszawa, Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR
3. Jędrzejko M. (red.) (2009) Narkomania. Spojrzenie wielowymiarowe, Pułtusk-Warszawa, Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora
4. Lindenmeyer J (2007) Ile możesz wypić? O nałogach i ich leczeniu, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Pedagogiczne
5. Mellibruda J., Sobolewska-Mellibruda Z. (2006) Integracyjna psychoterapia uzależnień, Wyd. 1, Warszawa, IPZ
6. Pużyński S., Wciórka J. (red.) (1997) Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10, Kraków-Warszawa, IPN
7. Rogala – Obłękowska J. (2002) Narkoman w rodzinie. Wskazania do terapii, Warszawa, Wydawnictwo Naukowe UW
8. Woronowicz B.T. (2009) Uzależnienia, Geneza, terapia, powrót do zdrowia, Warszawa, Wydawnictwo Edukacyjne PARPAMEDIA

Literatura uzupełniająca

1. Guerreeschi C. (2010) Nowe uzależnienia, wyd. 2, Kraków, Wydawnictwo SALWATOR
2. Jędrzejko M. (2005) Narkotyki i narkomania w Wojsku Polskim, Warszawa – Pułtusk
3. Karpowicz B. (2002) Narkotyki. Jak pomóc człowiekowi i jego rodzinie? Duchowe aspekty leczenia uzależnienia, Białystok, Instytut Wydawniczy „Kreator”
4. Kooyman M. (2002) Społeczność terapeutyczna dla uzależnionych, Warszawa, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii
5. Łuczak E. (2004) Przemiany w rozwoju zjawiska narkomanii, Pułtusk 2004, Wyższa Szkoła Humanistyczna
6. Tatarsky A. (red.) (2007) Redukcja szkód w psychoterapii. Nowe podejście w leczeniu uzależnień od narkotyków i alkoholu, Warszawa, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii
7. Davenport-Hines R. (2006) Odurzeni. Historia narkotyków 1500-2000, Wydawnictwo W.A.B.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Jarosław Wagner (ostatnia modyfikacja: 17-05-2018 12:46)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ